

PRMS '70 12

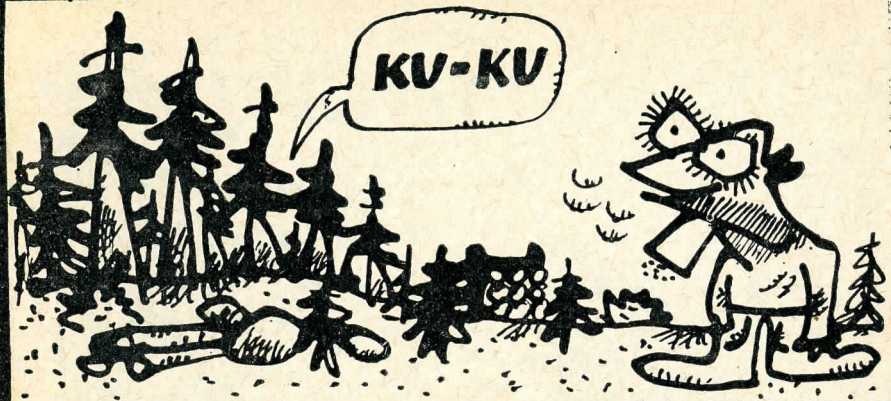
Repertoár malé scény, ročník 8, 1970, cena 3 Kčs

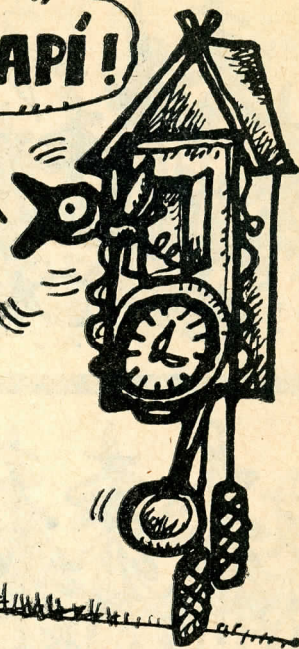

VYSTAVUJE JAN VYČÍTAL

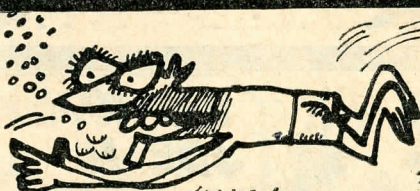

TŘI ČAPÍ!

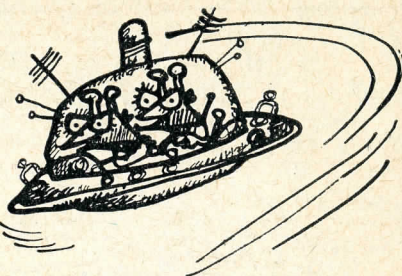

**NO CO, CO, ESTĚ STE
V ŽIVOTĚ NESLYŠELA
O VZDUCHOPLAVCÍCH?**

**ANEŽKO, HONEM
SCHOVEJ TY BUCHTY!**

**MACEK JEST JMÉNO
MÉ A PŘICHÁZÍM
OD MĚSTSKÉ
SPRÁVY ODMYŠIT
VAŠI DOMÁCNOST!**

SLEČNO, TAKY VÁS TY DÁLKY
TAK STRAŠNĚ LÁKAJÍ? NA
MĚ ÚPLNĚ TAKLENC
TÚTAJ - TU, TU, VÚÚ!

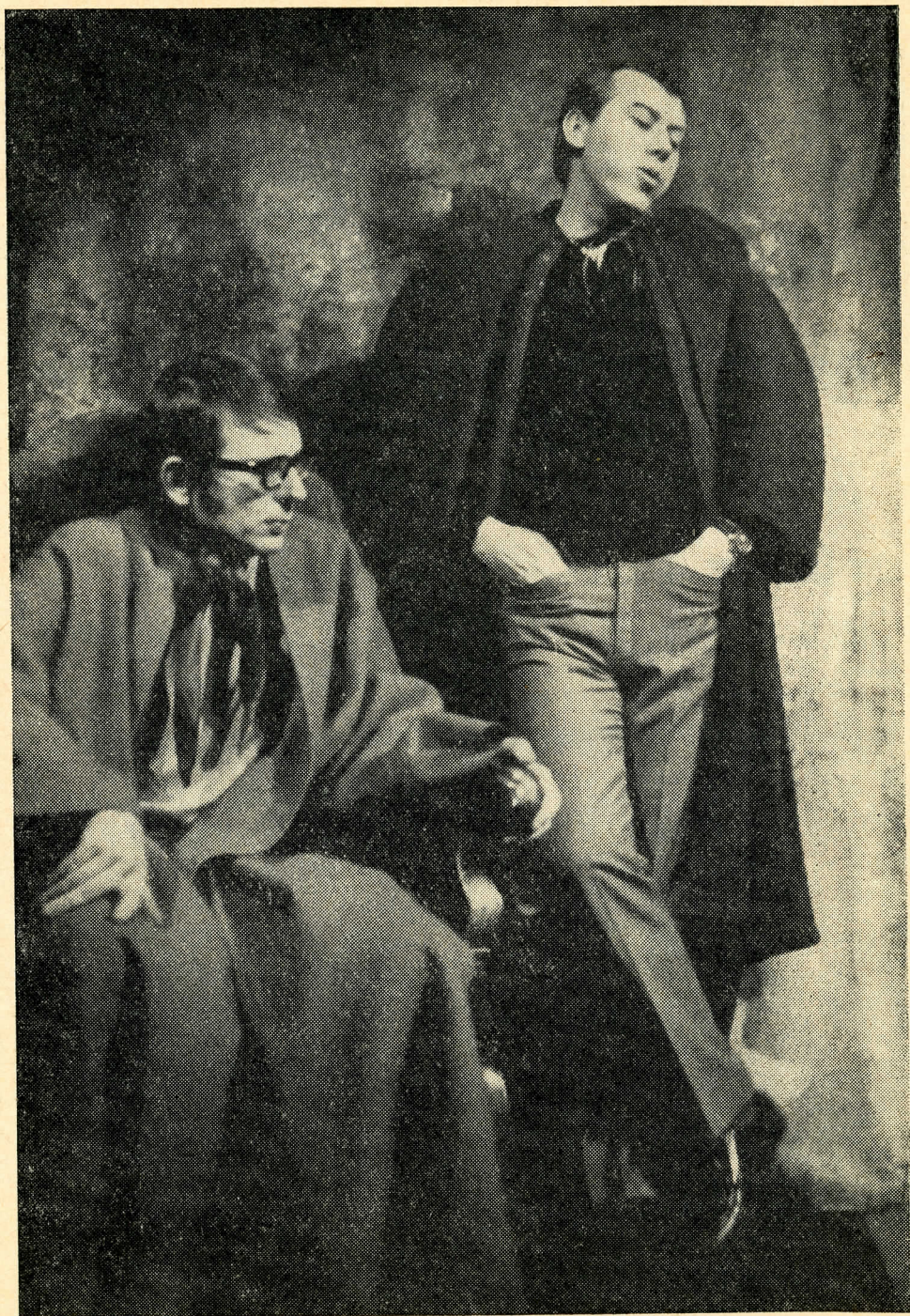

HELE EVKO, NECHTĚLA BYS SI JÍT
TŘEBA ČESAT OVOCE & MYTADY
ZROVNA TOTIĚ MÁME RADU
STARŠÍCH!

HELE, KRÁSNÁ KLEKÁNICE,
DOU TI BLBĚ HODINKY!

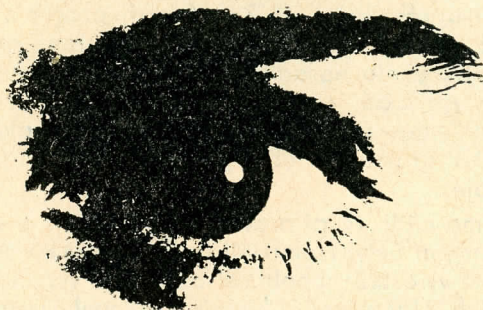
MILOSLAV ŠIMEK

JIŘÍ GROSSMANN

OKO ZA OKO, ZUB ZA ZUB

(Z VYPRÁVENÍ DŮCHODCE ŠIMPERSKÉHO)

FOTO MILAN WÄGNER

Ne, že bych záviděl dnešním dětem, ale zdá se mi, že mají přílišnou volnost. Stačí jít ulicemi a pozorovat. Ty tam jsou doby, kdy z oken bytů zazníval křik spravedlivě trestaného dítěte. Po dvorcích již nehoní otec syna s potěhem a mlaskavé zvuky rákosek pamatují již jen ti nejstarší. Místa v koutech, kde kdysi provinilec klečival na hrachu, jsou opuštěna a matky už dávno přestaly učit dcery dobrým mravům plácáním vařečkou na holou. Takhle a podobně jsme s kamarády důchodci uvažovali u nás v Zátíší při partii šachu. Scházíme se tam my staří každý čtvrtek, abychom se vyžili v houfu. Vedle zmíněných šachů hrajeme domino, halmu a mladší z nás ping-pong. Občas, když nás sluníčko vytáhne z Koutku, si také v blízkém parku zaběháme krátké tratě. Nikomu nepřekážíme, jsme tiší, jen při bězích nás naše děvčata trochu hlučněji povzbuzují. Zdálo by se, že tedy můžeme klidně užívat svého práva na zasloužený odpočinek. Jenže jsou tu právě ti mladí. Káráme-li je při šachu, není to ze závisti, ale mluví z nás zkušenost.

Jednou, bylo to začátkem dubna, právě když Kubišta vyvěšoval na nástěнку nový rekord Buřívála na 100 metrů – 25,6 vběhl do místnosti legionář Pepa Písecký s tak děsivým výrazem ve tváři, že jsme rázem poznali, že nejde na

šachy. Taky nešel. Zpráva, kterou přinesl, učinila pro ten den konec zábavě. U kašny na Malém náměstí byl mladistvými výtržníky přepaden člen našeho klubu Tomáš Kapr a odcizen mu skoro celý důchod, tj. 92,— Kčs. Veškerá naděje, že se tlupy mladých neurvalců naší čtvrti vyhnou, se tedy stávala lichou. Neuběhl ani týden a byl přepaden rekordman Buřival, kterého nezachránil ani pověstný finiš. Byly mu sebrány hodinky. Přestože oba případy byly hlášeny, nemohla se VB dostat násilníkům na kobytku. Naopak ve středu byla vykradena trafika důchodce Lorence a ve čtvrtek zmizeli sousedce Kalešové králíci. Na schůzky do Zátíší nás chodilo méně a méně, neboť do ulic si troufli opravdu jen ti nejodvážnější, co navíc bydlili kolem.

Koncem měsíce, když jsme se sešli už jenom čtyři, a to ještě tři z nás byli cestou okradeni, jsme se rozhodli bránit. Bylo nabíledni, že základem úspěchu je dobrá fyzická příprava. Proto se v klubu důchodců přerušily rozehrané souťeže ve stolních hrách a objevil se medicinball, žíněnky, ribstoly a činky. Výcvik těla začínal již v 10.00 dopoledne, aby se mohli dostat i ti, kteří se za tmy cesty do Koutku oprávněně báli. Za náročný program našich schůzek by se nemuseli stydět ani dorostenci v Sokole. Obvykle jsme se zahřáli hrou „Král vysílá své vojsko“, pak přišlo náradí a po kávě s chlebem jsme se věnovali už jenom judu. Pády nazad, předstíraný ústup, výskok, podražení nohou, škrcení kimonem, útok na ledviny a pár prvků karate jako lahůdka pro náročné. Nato pár cviků na uklidněnou a po vysprchování nás bývalý četník Lebeda učil taktice boje.

Za dva měsíce jsme cítili, že příprava je dostatečná a vyrazili jsme do terénu, vyřídít si s mladými účty. Nemuseli jsme jít daleko. V ulici „U rybníčku“ právě převracelo šest výrostků popelnice. Buřival je vyzval ke klidu. Odpovědí mu byl potupný smích. Náš přítel — klidně opakoval výzvu. Mladík s cigárem provokativně převrhl nádobu přímo před něj, načež ho Buřival beze slova do popelnice nacpal. Ostatních pět násilníků zpracovali Cheplava a Slezák. Pak jsme ještě počkali až uličníci po sobě zametou znečištěnou ulici a vrátili se do Koutku připravit se na večerní likvidaci tlupy, která nás přepadávala. Již před soumrakem jsme se ukryli v Lorencově trafice v parku, po kterém sem a tam přecházel kolega Pechar, který byl z nás nejdrobnější a dělal tedy kavku. Když viděl v dálce hordu mladých, usedl na lavičku a začal počítat svazek, pro ten účel přichystaných bankovek. V tom to začalo. Dva mladíci narazili Pecharovi klobouk až přes uši, třetí mu vytrhl peníze a ostatní šacovali zimník. To už jsme se na ně vrhli a vyzkoušeli i nepřebornou škálu chvatů juda. Pláč jako bychom neslyšeli. „Okno za okno, zub za zub,“ volal krvežíznivě Slezák, když rovnal ukořistěné peněženky, hodinky a prsteny do kufříku. Svázali jsme pohmožděné chuligány dohromady a přivázali je k lucerně. Byli jsme opojeni vítězstvím, pozorující tu zmítající se hromadu těl. Ani už nevím, kdo první začal tančit. Jásali jsme a vysmívali se těm lupičům do očí až do chvíle, kdy přímo u nás zarazily dva vozy Veřejné bezpečnosti.

Marné bylo vysvětlování. Odvezli nás do jednoho a za čtrnáct dní se konal soud. Vzalo to s námi nečekaný obrat, neboť porota byla zřejmě podplacena. Zátíší teď na několik let osiří. Přišli nám všechna přepadení ve čtvrti i únos dítěte z minulého roku a temperamentnímu Buřivalovi navíc znásilněn v lesíku.

JSTE DOMA V MÓDĚ?

/ TEST PRO ŽENY /

Milé dámy.

Zrovnoprávnění žen vedlo k tomu, že jste pronikly do oblastí života a práce, které byly donedávna doménou nás mužů tak lehce, jako ostrý nůž do řídkého másla. A přitom jste si ponechaly výsadní postavení v mnoha oborech lidského snažení, například v módě. A právě na módu se zaměřil náš dnešní test. Jsa vašimi nekritickými obdivovateli, chceme tímto kvízem ohlídati vaši nadřazenost v tomto směru a v několika pokorně prostých otázkách upozorňujeme vás diskrétně na odborné módní termíny, které by snad mohly vaši, někdy unavenou, ale přesto bystrou mysl pomýlit. Pro Boha živého, nechceme vás zkoušet, milé dámy, berte test jako hru, kterou pro vaši potěchu připravili ti, kteří se vám kořili, koří a budou kořit,

totiž vaši

Miloslav Šimek a Jiří Grossmann

1. Minimax je:

- a) univerzální plášť s nastavitelnou délkou do extrémních poloh
- b) spolehlivý hasící přístroj
- c) zkratka pro ministerstvo životního maxima

2. Fiži je:

- a) krajková ozdoba pod límcem
- b) sukýnka jinak nahých domorodek ze stejnojmenného Tichomořského ostrova
- c) označení jehly v mezinárodní řeči – esperantu

3. Štucel je:

- a) úder, kterým trestal kapitalistický krejčí neposedné učedníky

- b) staročeská míra, používaná při měření sukna (1 štucl = 1,33 metru)
- c) kožešinový tunýlek, chránící jemnou dámskou ruku před chladem

4. Josef Jirsa je:

- a) chvalně známý pražský pánský krejčí
- b) vynálezce žehličky
- c) tyrolská hvězda pop-music, populárnější spíše výstředními obleky než zpěvem

5. Monokini jsou:

- a) dámské plavky nahoře bez
- b) modřiny pod okem, způsobené pádem na žehličku
- c) cizokrajní moli, napadající zvláště tesli

6. Krinolína je:

- a) křestní jméno spisovatelky Světlé
- b) vyztužená dobová obří sukně
- c) kyperská letecká společnost

7. Kimono je:

- a) typický japonský úbor
- b) mražená dobrota pro krejčí
- c) korejský světový rekordman v převlékání

8. Šev je:

- a) kulička na oživení Golema
- b) ředitel podniku Moděva
- c) spojení dvou látek šicím prostředkem

9. Naftalin je:

- a) prostředek, chránící oděv před zkázou
- b) impozantní voňavka gardedam
- c) speciální topivo do módních salónů

10. Kombiné je:

- a) pracovní oděv leteckých mechaniků
- b) součást dámského prádla
- c) pětidveřový rodinný automobil

Správné odpovědi: 1b, 2a, 3c, 4a, 5a, 6b, 7a, 8c, 9a, 10b.

Hodnocení testu a závěry z něho vyplývající:

Za každou správnou odpověď si započtete 5 bodů, za přibližnou 3 body. Dosáhnete-li 40–50 bodů jste jedním slovem skvělá a jistě jen z rozmaru neděláte manekýnu. Ale určitě chodíte vybraně oblékána. Ó, škoda, že na vás nemůžeme popatřit naším okem, jež dovede ocenit půvab.

Dosáhnete-li 30–40 bodů – vyznáte se a jehla s nití ve vašich hbitých prstících stvořila jistě už ne jeden lepší model.

Dosáhnete-li méně než 30 bodů – I vy šibalko, jistě jste na některou otázku odpověděla záměrně nesprávně, abyste nás potrápila. Pakliže jste nežertovala, navštěvujte kursy šití v nejbližším obvodním kulturním domě. Možná, že se tam, vy šibalko, na vás přijedeme podívat. Chcete?

KAREL ŠTĚDRÝ / FOTO PAVEL JASANSKÝ

Josef Hrubý

Via del silenzio

*Noc a verš
Smutná tajemství
objatá černým peřím
Noc a den
z úst do úst
si dává borůvky
když léto už sahá na podzim*

*Ale tiše
ať usne
les na kopci*

*klidný
jak Bachova hudba
obestavěná chrámem*

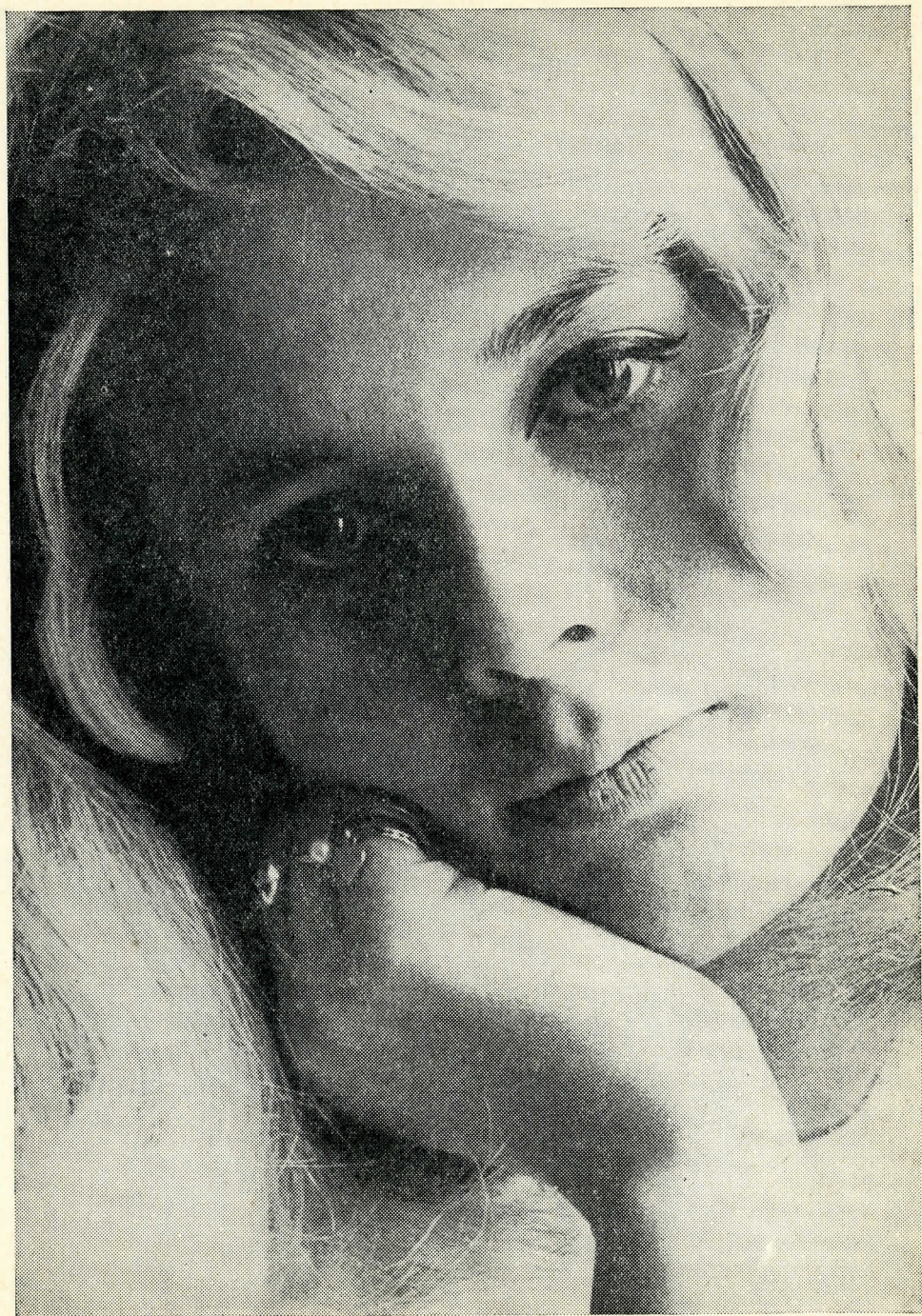

(Z cyklu Kůže pod buben)

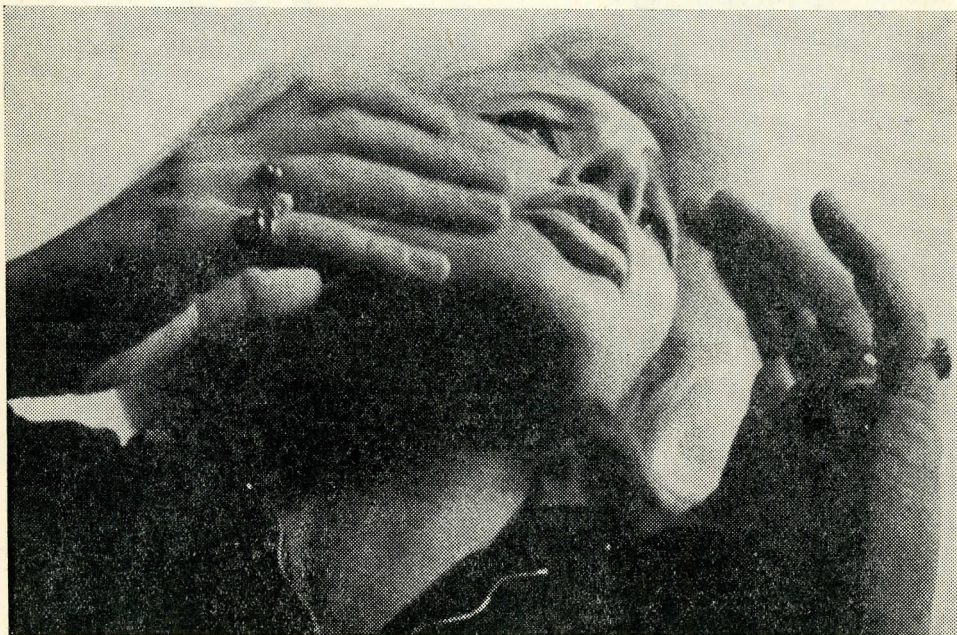

sníh v zahradách a sláma na cypřiších, komu kdy
asi patřil pes, obojek z kůže vrostlý do masa, on
na hvízdnutí neuslyší, toulavý po pěšinách a
koberec květin v sněhu kde, před tlapami
roztáčí se, ve sněhu sněhovém, ach v lednu líbezná
: hle autokary krajinou
jak ze sluchátek sníh, pohleďte vlevo jen, pohleďte
vpravo pohleďte ten sníh ach zimní slasti tourismu ni
komu nepatří zdivočelý pes, přenáší děvče přes
zamrzlou, ale pryč od nás, daleko její sukně s máky
daleko to liščí zametání, leč dneska už to na verš
nevydá, a toho vyprávění: slyš ze sluchátek sníh a
od větrání benzinový dech, tam u mostku už anděl
nezahvždá, u rokle paži nevztáhne, slyš ze sluchátek
sníh slyš suchý praskot varování ve kterém se boří
cukrové pohoří a hoří zapálený pes, on po pahorcích
skáče, suknici s rudými máky v zubech má, ale slyš
jak ze sna ze sluchátek sníh

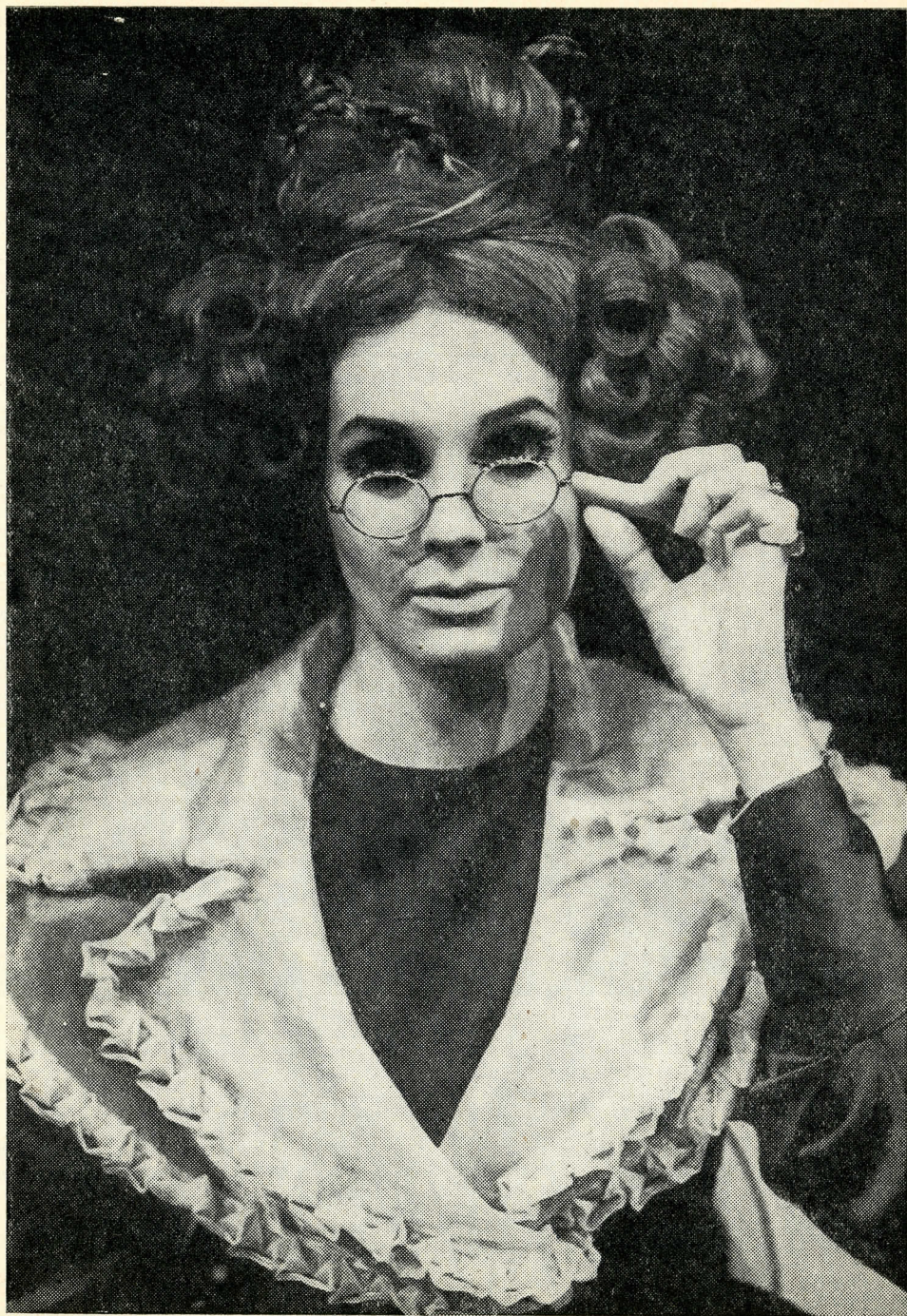

Lad'ka Kozderková

FOTO PAVEL JASANSKÝ

„Ty musíš být krasobruslařka, ty máš na to figuru,“ říkala kdysi babička. Babička vůbec byla moc hodná, na chvíle s ní, na její rozumování se nedá zapomenout. Někdo mi o vás řekl, že jste byla „zlaté dítě“, vše jste měla pěkné, vše se vám dařilo. I ten původ z muzikantské rodiny, otec úspěšný v brněnském rozhlase, to vás přímo předurčovalo k pěvecké kariéře. „Na konzervatoř jsem šla proto, že jsem neuměla matematiku. Čekala jsem na examínátorku, a když přišla – utekla jsem. Z ničeho nic, zdála se jí přísná. Změnila proto obor, šla na dramaturgii a pak snad se jednou se svou zkoušející svému

prvému setkání zasmály. Má nejen hlas, ale i hudební vzdělání, muziku v malíčku, a když jsou na ni skladatelé skoupí, začíná si psát písně sama. Martin Kratochvíl bude psát texty, Panton bude točit. Panton se před uzavřením každé exkluzivní smlouvy dvakrát rozmýšlí, ale tady si byl svým „tahem“ jist — zpěvačku takového formátu, takových schopností by bylo hříchem nechat si ujít.

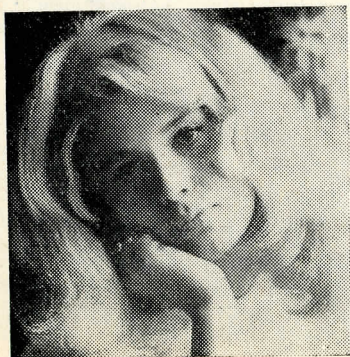
Ladce Kozderkové je 21 let. Proč se některými svými televizními vystoupeními, některými písněmi udělala starší? Cožpak to neví? Ale ví, a moc dobře. Řekl bych dokonce, že je k sobě až příliš kritická. Kritičtější než někteří kritici. Ví a hledá cestu. Proto také ten rozchod se Supraphonem, který nechal tvář zpěvačky napospas některým náhodným nahrávkám, které snad lze nazvat taktickými, ne však už příliš perspektivními. Jakou Vás vidí nebo chtějí vidět posluchači? „Jako romantický typ, rozdávající něhu.“ Ale vy dovedete být také rozpustilá, sebeironická, zamlklá, veselá, pro někoho i nepochopitelná. Vědí to? Poznají vás.

„Jednou v životě bych chtěla moc hrát. Skloubit zpěv s divadlem je pro mě ideálem.“ Proto angažmá v Rokoku od loňského roku. V Rokoku se Ladka objevila v Pražském výběru, v Hálově recitálu Vzpomínky mi zůstanou, Šaškár-nách na vodstřel a konečně ve dvou novějších hrách současného repertoáru divadla – Muž, který přišel do jiného stavu a Pickwickovcích. Má zde hezké písně, které dají vyniknout jejímu krásnému, kultivovanému hlasu. Nejsou to však písničky pro desky, pro hitparády. Které byly nejvýraznější písně? Kluk a malé děvčátko jako prvá deska, zdařilá Sedláčkova Máří Magdaléna, Tvůj stín, To já vím. Duet s Hálou z třetího místa letošní Děčínské kovy Říční proud a dvě písně z Bratislavské lyry. Hezké melodie, vesměs však písně tradičtějšího typu, které svádějí i k tradičnějším gestům, účesům, prostě k tomu, od čeho se chce zpěvačka vysvobodit.

Z řeči již vymizel brněnský přízvuk. Práce vyžaduje velké oběti, a tak je aspoň třeba využít každé volné chvíle k návštěvě Brna, kde čeká největší láska: dcera Lada. Ta byla také příčinou půlročního se odmlčení po téměř dvouleté spolupráci s Krautgartnerovým orchestrem. S tímto orchestrem také Ladka v roce 1967 odcestovala na téměř tříměsíční zájezd do Sovětského svazu a právě tehdy se začala pravidelně objevovat na televizní obrazovce. Když se Ladka mohla trochu uvolnit od dítěte, začala zpívat s Gustavem Bromem – a pak už přišla Praha, divadlo Rokoko.

Kdo je Vaším oblíbeným zpěvákem? Barbara Streisand, Vikki Carr, dvě dámy s obrovským pěveckým uměním a s náročným standardním repertoárem, druhá s vysloveně dramatickým, emocionálním projevem. „Ano, to je můj směr.“ Bohaté písně, které něco říkají, které vyžadují soustředění, které zpěvačka nemůže obelhat. Veřejnost však žádá jednoduché písně, hity, je málo času zastavovat se u něčeho závažnějšího. Nejdramatičtější světová zpěvačka Shirley Bassey sice dokázala udělat z písně Beatla George Harrisona Something bestseller, ale to se podaří jen občas. Ukažte se však lidem taková, jaká jste, ne jakou vás udělali televizní režiséři, či někteří autoři, a najednou vystoupíte z řady „známých a oblíbených zpěvaček“ do jiné kategorie – která bude jen vaše.

JAROMÍR TŮMA

**Ladka
Kozderková**

JAN VODŇANSKÝ

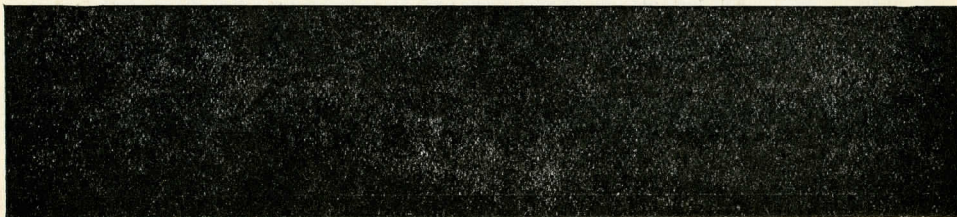
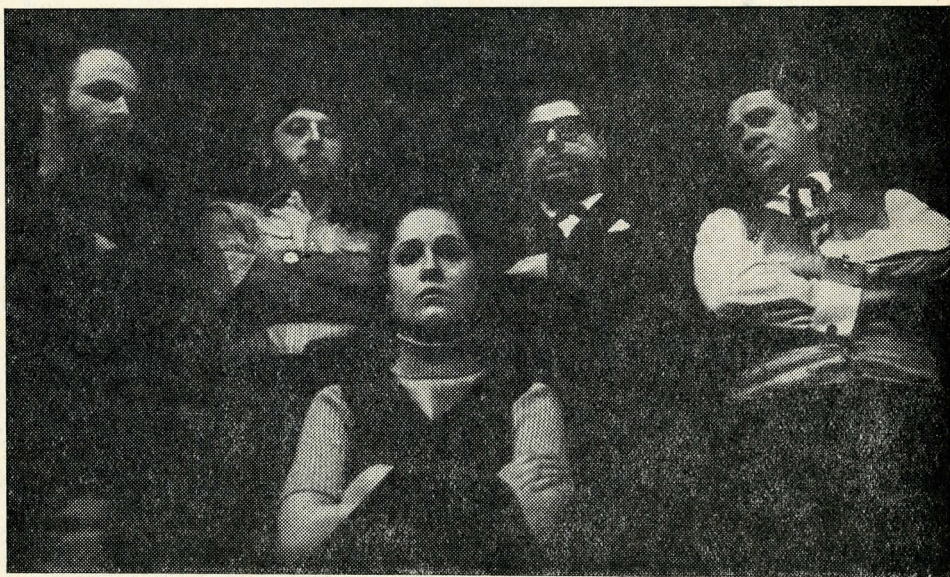
PETR SKOUMAL

HURÁ NA BASTILU!

ukázka

ČINOHERNÍ KLUB 1970

FOTO I. LÁTAL

Vzpomínka na jeden dobrý skutek

Onehdy se toulám periférií a vidím: do protějšího kopce stoupá stařenka a kutálí za sebou jablko.

Pomohu jí, potěším, napadlo mě a už jsem v plném klusu dostihl stařenku.

„Pomohu vám s ovocem,“ řekl jsem, ačkoliv mne napadlo, co je mi konec-konců do toho, když někdo kutálí za sebou ovocné jablko.

Staruška ihned volněji vydechla. V její tváři vděčně zacukalo.

„Kouříte?“ sykla bezzubá škvíra úst.

„Rád,“ odpověděl jsem a skromně se zapýřil.

Stařenka si udělala čárku do statistiky a odšourala se k zimnímu spánku.

Snad kočka, snad myš

Mihla se tehdy dějinami. Nevím už. Za ta léta jsem se na ně něco napopatřil. Čumáky oblé i špičaté. Veselá i smutná očka. Strohá vousiska. Obličeje koček a myši zmítají se v dunivém podvědomí starce. Kola vagonů . . .

Mihla se dějinami. A já, pověřivý generální ředitel, jsem se kvůli ní vrátil ze služební cesty. Nehledě na důležité jednání, najal jsem si taxi rovnou na letiště. Cestu z Londýna do Prahy jsem doslova urazil. Věkovitá tramvaj svým pravidelným duněním ve mně vzdula obvyklou nedočkavost . . .

Vylekal jsem je přímo v posteli. Původně jsem se domníval, že tam má milenku. Ale vždyť je to nesmysl. Blesklo mi hlavou tak, že je to oba oslnilo. Zato já okamžitě prohlédl. Byl to věru milenec. A jaký. Takovýhle chlapík. To jen dlouhé vlasy, krátké kalhotky, bohatě vyvinuté poprsí, snad i nesprávný údaj v rubrice křestního listu, pomýlily mne dokonale.

Zavolał jsem všechny sousedy a sepsal protokol. Pak jsem pokračoval ve své služební cestě do světa plného podivných, dosud plně nepoznaných ambiciózních zvířat.

Ta naše Ančí

Valčík *E♭*

Ta na - še An - čí je trochu sam - čí. Už je -

B♭7

jí zvy - ky zna - čí nám, s že - na - mi tan - čí pol - ku i

E6

val - čík a • hned sis ni - mi za - čí - ná. Ta na - še

A♭

An - čí je trochu sam - čí v čem to jen a - si spo - čí - vá

A♭mi *E6* *C* *F7*

Od - mí - tá pá - ny, svá - dí jim dá - my a tak to

B♭7 *E6*

skandá - lem kon - čí - vá. Fuj, fuj, fuj, fuj,

B♭7

to je dů - věr - né sdě - le - ní, fuj, fuj,

E6

fuj, fuj, to ne - ste - no - gra - fuj. Fuj,

B♭7

fuj, fuj, fuj, tvo - je sl - zy nic ne - změ - ní,

E

fuj, fuj, fuj, fuj, to si za - pa - ma - tuj.

E♭

CODA

Fuj, fuj, fuj, fuj, fuj, fuj, fuj,

OBSAH REPERTOÁRU MALÉ SCÉNY

1970

Pořady, aktovky, scénky

Bass.: Opuštěná	7/10	aneb Řek	2/24
Fiala P.: Jak vésti nedělní rozhovor	9/8	Suchý O.: Zadáno pro JOJO Violu	2/16
France A.: Komédie o muži, který si vzal němou	8/12	Šimek M. a Grossmann J.: Zadáno	1/10
Longen E. A.: Už mou milou	4/14	Vodňanský J. a Skoumal P.: Hurá na Bastilu!	12/22
Někrasov N. A.: Petrohradský lichvář	11/10	Zadáno	6/12
Oplustil G.: Pekelná sobota	10/14	Zadáno pro Klub přátel poezie	5/10
Pavlovová M.: Veselá skleróza		Zadáno pro maďarský humor	3/7

Verše

Gruša J.: Prsten z trávy	2/8	Majakovskij V.: Vladimír Iljič	
Hrubý J.: Via del silenzio	12/12	Lenin	4/1
Chvojka P.: Bílá, bílá tma	10/8	Podrabská V.: Přání	8/10
Janovic V.: Antifona	7/8	Skácel J.: Dobré věci	5/1
Janský P.: Malíř	6/10	Topinka M.: Vstříc lískání	9/6
Kabeš P.: * * *	12/15		

Povídky

Aškenazy L.: Vajíčko	5/2	Pištora J.: Puška	6/1
Fiala P.: Džez v neděli	4/6	Podaný J.: Císařský řez	10/1
Fry H. B.: Vrahem je zahradník	2/1	Simek M. a Grossmann J.: Jste	
Hildesheimer W.: Setkání v lázních	1/1	doma v módě?	12/9
Kusche L.: Až se vrátíte z dovolené	9/4	Můj vstup do internátu	11/32
Manzoni C.: Konečně sám	3/1	Oko za oko, zub za zub	12/7
Mikes G.: Jak dělat reklamu	10/22		

Vystavuje . . .

Born A.	4	MOSE	8
Jiránek Vl.	9	Renčín Vl.	6
Johanus V.	5	Seyček E.	3
Kahoun J.	10	Skála Fr.	11
Kalousek J.	7	Steinberg S.	1
Koenigsmark A.	2	Vyčítal J.	12

Profily zpěváků a skupin.(Jaromír Tůma)

Blood, Sweat and Tears	6/26	Mouskouri Nana	7/18
Butler Jerry	10/26	Muzika bez kapelníka	11/24
Creedence Clearwater Revival	2/28	Roe Tommy	1/18
Dana	8/24	Rottrová Marie	5/16
Delaney a Bonie	3/18	Tichá Alena	9/12
Kozderková Ladka	12/17	Voborníková Miluše	4/32

Očima vzpomínek (Stanislav Titzl–Karel Srp)

Habart Ladislav	1 a 2	Hulan Luděk	4 a 5
Hála Kamil	7 a 8	Vlach Karel	10 a 11

Mistři černého humoru (Jiří Mulač)

Baudelaire Charles	5/24	Lautréamont de Comte	11/28
Carroll Lewis	7/22	Swift Jonathan	1/26
Grabbe Christian Dietrich	3/26	Villiers de l'Isle-Adam	9/16

Portréty skladatelů a textařů (III. str. obálky)

Havlík F.	9	Janda Petr	12
Grossmann J.	11	Jíra M.	1
Hádl V.	5	Kafka M.	4

Kolín J. 10
Skoumal P.—Vodňanský J. 8
Spálený J. 6

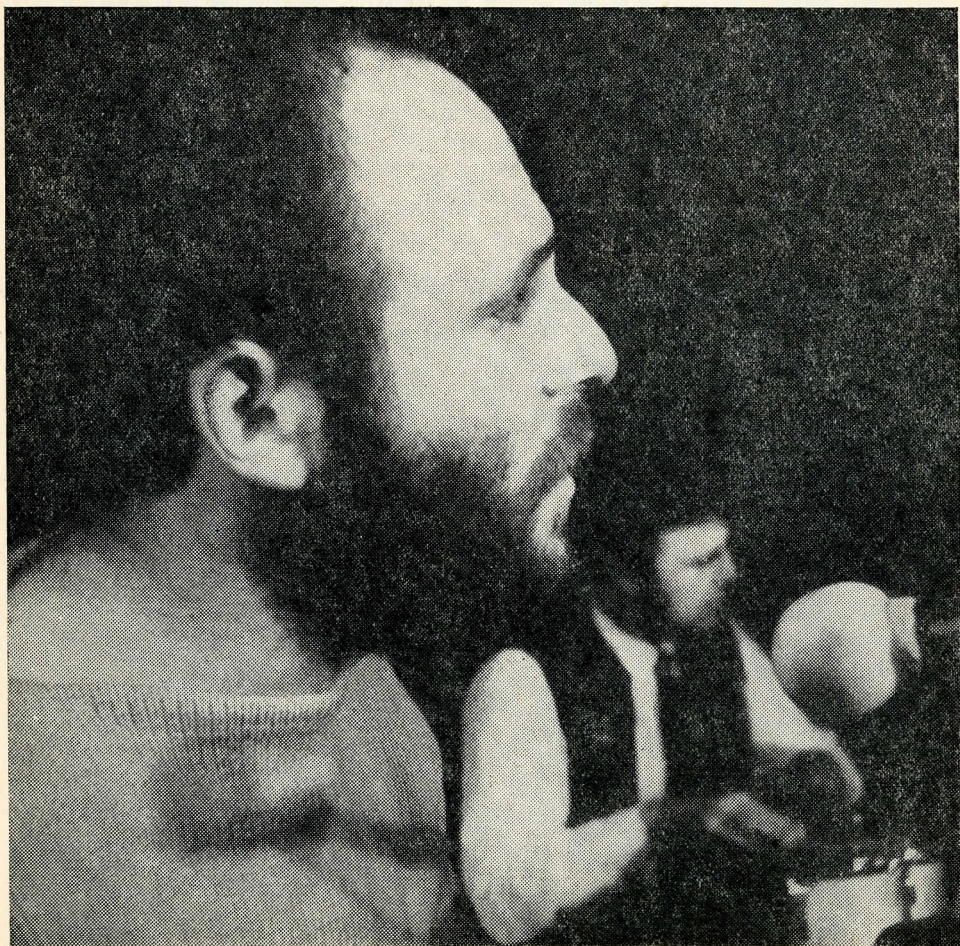
Štáidlové J. a L. 3
Štědrý I. 2
Vomáčka J. 7

Písně

Americká lidová—Fischer I.: Vracím se rád	11/39	Janda P.—Chrastina P.: Pták Rosomák	5/23
Andrews Ch.—Malý Z.: Já tě kárám	6/44	Janda P.—Vitinger J.: Bezhlavý rytíř	6/33
Anglická lidová—Fischer I.: Houpavá	3/32	Jindra A.—Balík J.: Až udeří má hodina	12/42
Barták I.: Spinkej	6/43	Jindra A.—Fikejzová J.: To se ví	1/44
Tvůj spánek	6/24	Jíra M.: Zdravotní procházka	4/45
Balling M.—Fischer I.: Svítá nad velkou louží	3/44	Jíra M.—Kainar J.: Secesní letecký šanson	1/47
Barry J.—Pól Z.: Týden	8/30	Jíra M.—Krečmar E.: Divadlo Svět	4/44
Becaud G.—Poštulka V.: Tam za tratí	7/32	Kafka M.—Apl J.: Nemám chut	4/48
Blum H.—Fiala J.: Harlekýn	5/31	Kalogjera N.—Čepelka M.: Tak dlouho	12/44
Brabec J.—Fikejzová J.: Atlantis	7/33	Kanyza J.: Balada o dívce	1/24
Brabec J.—Vrba P.: Skřítek domácí	11/43	Kanyza J.—Pospíchal P.: Prkno a vlčí mák	1/23
Bruhn Ch.—Vitinger J.: Bene, bene, bene	2/42	Klempíř J.—Vrba P.: Kouzelná Všechny jsou stejné	6/29
Canfona B.—Amurri A.: Zum, zum, zum	9/21	Klipec M.: Neznámá dívka	9/22
Carr M. a Mason B.—Borovec Z.: Koukej déšť	2/38	Klipec M.—Šprongl J.: Kominice	12/46
Crewe B.—Borovec Z.: Na sedm strun budu hrát	7/34	Kolín J.—Borovec Z.: Dlouhej déšť	10/48
Ducháč M.—Fischer V.: Pohrdání	8/39	Kolín J.—Laufer J.: Devět a půl klobouku	7/46
Fields D. a Coleman C.—Veselý D.: Hej, kam kráčíš?	5/40	Herodes a král	7/41
Fort E.: Můj wigwam	5/33	Ozvěna	7/28
Frank A.—Rytíř Z.: Horoskop	7/37	Tramvajákem po své vůli	7/40
Gibb B. a R.—Borovec Z.: Když jarní vánek začal vát	8/45	Tretra	8/42
Hádl V.—Borovec Z.: Konec tancovačky	1/37	Tulák	10/33
Hádl V.—Valenta V.: Křišťálový kout	5/21	Vrhačův pohřeb	8/43
Plaváček	5/48	Zpátky mne už nevolej	10/31
Princi jdi spát	4/35	Korbař L.—Malý Z.: Staré album	4/46
Hádl V. a Pikart L.—Borovec Z.: Bílou křídou	11/45	Krejča P.—Poštulka V.: Tam kde láska...	3/41
Hála V.—Babula V.: Kde je ten bič	11/37	Krotil Z.—Apl J.: Zahradá snů	1/45
Hála V.—Fischer I.: Admirálská	2/39	Lennon J.—Borovec Z.: Good bye	3/35
Hála V.—Žebrák O.: Věnce	1/33	Lidová—Juřík O.: Malý baby	9/35
Hammel P.—Petraj K.: Biely anjel	11/46	Lidová—Řihošek M.: Devět set mil Třicetová opera	8/44
Hanák M.—Cmíral P.: Podávám ruku skřivanům	12/38	Lochman K.—Svojanovský M.: Celou noc padal déšť	2/46
Hapka P.—Rada P.: Hledám rým	2/40	To už u nás na zahrádce	6/45
Hatch T.—Borovec Z.: Znáám jeden kout	10/30	Macourek H.—Dvořák V.: S létem zpívám	12/43
Havlík F.—Suchý J.: Jsem zakleta	9/48	Marat Z.—Borovec Z.: Dvanáct krásných dívek	9/34
Havlík F.—Žebrák O.: Ať zvoní	1/34	Když ti nejsem hezkej	11/36
Heráček V.—Krečmar E.: Bob		Mr. Sen	12/35
Hands	3/23	Martini—Tedesco—Juřík O.: Hřbitovní kvítí	8/40
Kapka jedu	3/24	Mayer H.—Fischer V.: Bonjour, bonjour	3/42
Horváth I.—Úradníček I.: Slová	10/24		

Mayer H.—Pixa J.: Arrivederci Hans	5/34	Slitr J.—Suchý J.: Cirkus Končí divadlo	10/23 9/32
Michajlov A.—Kopta P.: At anděl strážný	4/40	Na shledanou	5/22
Bílý blues	4/42	Píseň nastydlejch holek	8/29
Bylo čtvrt a bude půl	4/41	Podivná hodina	6/36
Michajlov A.—Krečmar E.: Hrajeme si na kohoutky	6/46	Whisky dopita	9/33
Všechny bolesti utiší láska	8/37	Štáidl L.—Štáidl J.: Nejsem, nejsem rád	10/25 3/48
Novák J.: Ještě mlí	6/38	Prodavačka koření	
Qndráček B.—Rytíř Z.: Jdi o dům dál	1/40	Štědrý I.—Cepelka M.: Zvonění z herbáře	2/48
Papagalo baby	1/41	Traditional—Fořt P.: Pár modrých zvonů	9/41
Strejček Charlie	8/31	Traditional—Hájek A.: Nápis křídou	9/36
Zoo	12/36	Traxler J.: Popěvek	4/30
Paleček M. a Janík M.: Hruška Vendulka	11/42 12/37	Stará panna	4/28
Reed L. a Dyke V.—Štáidl J.: Kufr iluzí	9/42	Traxler P.—Traxler J.: Večerní reminiscence	4/27
Reed L. a Mason B.—Štáidl J.: Na slunci já chci žít	9/37	Trnečka B.—Štrasser J.: To všetko bolo včera	11/47
Reed L.—Štáidl J.: Požehnej...	11/34	Tuček L.—Krečmar E.: Oči	3/22
Zpátky si dám tenhle film	8/36	Uhlíř J.—Svěrák Z.: Říjen	10/20
Rivola W.: Dálka	7/24	Září	9/15
Kamarád les	6/40	Ulrych P.: Sed a tiše poslouchej	7/45
Ohrada	6/39	Ulrych P.—Poštulka V.: Hledej	1/32
Skoumal P.—Vodňanský J.: Good bye, Jimmy	8/48	Veteška L.—Fořt P.: Tak jen si běž	9/40
Slavotínek J.—Malý Z.: Podnájem pro dva	9/38	Vomáčka J.—Vítinger J.: Tak to moře tady mít	7/48
Smékal M.—Černý R.: Čekám	2/45	Tak už se nám holka...	10/46
Svoboda K.—Štáidl J.: Čápi už nemaj stání	7/27	Vostrý M.: Tři stěžně	5/32
Já toužím po životě	5/45	Wolf M.—Holeš S.: To se může stát	11/44
Šenk R.—Krečmar E.: Podobizny	5/42	Zelenay P.—Lasica M.: Kto má ta rád	12/39
Šenk R.—Sojka E.: Smutná otázka	5/43	Zpívají minnesengři	10/41

Ta naše Ančí
Je trochu samčí
Už její zvyky značí nám
S ženami tančí
Polku i valčík
A hned si s nimi začíná
Ta naše Ančí
Je trochu samčí
Ač tvářinku má opojnou
Holí se – voní
Říká se o ní
Že je to on – skrytý před vojnou
Fuj, fuj . . . atd.

Léto ve sklenici

V zavařovací sklenici je dusno.

Zvláště nepříjemně je v létě.

Ty mouchy, přilétají ke sklenici a poulí na lékaře.

V létě jsou jen rodinné průjmy. Psychotherapie, samá psychotherapie.

Eminy narozeniny vždy končí její sebevraždou. Někdy jen pokusem. Pak lze hovořit o štěstí, ale raději všichni mlčí.

Emu má narozeniny jedenkrát do roka, obvykle v létě.

Každý rok jednu narozeninu. Sebevražda zpravidla následuje po narozenině, někdy následuje před ní, následkem deprese z narozeniny, někdy i omrzliny, popáleniny.

„Souchotiny zato, jsou za ta léta již dědičné“, hlasitě mudruje lékař. Napřed léčí krční souchotinu, při léčbě plicní pacient již sám rozpráví. Tuberu léčí lékař na konec.

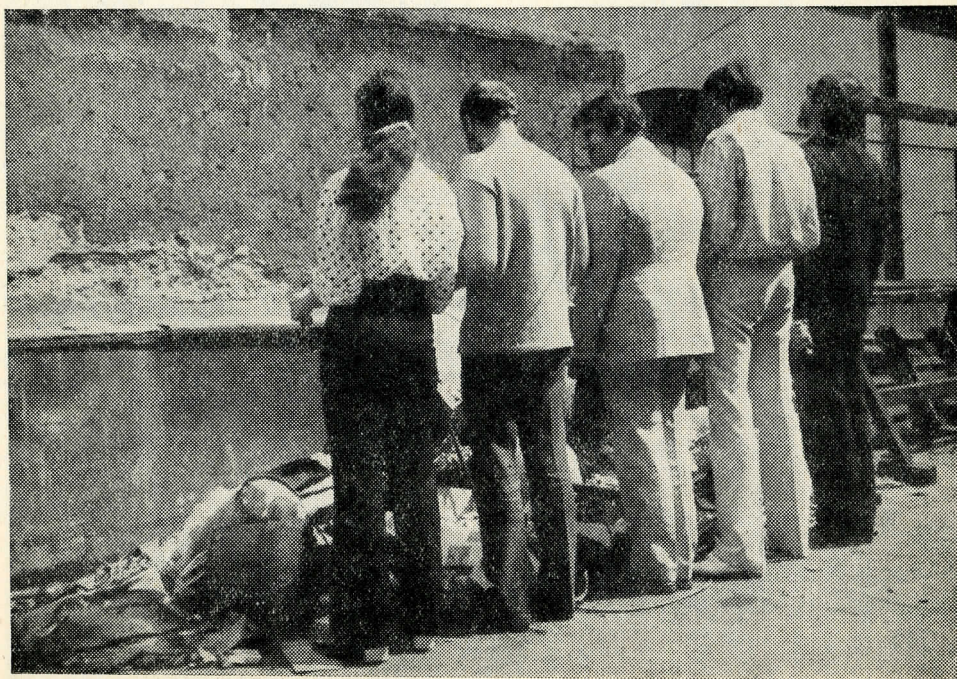
Po jejím vyléčení následuje vždy rychlá smrt.

Oděrky působí z rodiny starý pán. Odřel by každého.

Počátkem června nechává si pro groš vrtati koleno.

Je-li průvrt opravdu tak čistý a zalit arnikou, ovázán, dostává lékař groš, koupí za groš kudlu, aby mohl provést srpnovou amputaci Alfréda. Na ní vždy kudla zaře.

Alfréd sám nikdy neřve. Je kostnáč.

Večerní nápadník

Živě 4 F G7

Po-ti-chu se sná - ší tvůj ná - pad-ník,

C7 F

po-ne-ná-hlu v náš týl. Je ná - pad-ný. Každý na něj

G F G F G C7

má - vá a vo-lá mu: Slá - va, Pro-to-že tak ná - hle lás-ku

F C7 F#m

dá - vá. Poko-jem se vzná-ší tvůj ka-va-lír. Vtichu plném

F A7 Dmi F7

váš- ní hrá na klavír. Na krajko-vý polštář pa-dá dobrý

Bb F C7 F

počtář, vy-po-čet si mís - to při-stá - ní. */

Potichu se sná - ší tvůj ná - padník, ponenáhlu v náš týl je

ná - padný - každý na něj má - vá a vo-lá mu slá - va,

někdo jej však s touhou o - če - ká - vá. Do no-ci mu zá - ří jen

pohled tvůj. Toužebně se tvá - ří na tě, no fuj.

Po-ma-lu a lí - ně, s ro-ko-ko-vé skří- ně diskretně mu

ve - lím: Stůj! A- ne-bo střelím Čer-ve-nů rů-žičku, roz-ma-rýnek

ze - le - ný, dis-kretně mu ve - lím: Stůj!

*/ Na tomto místě bývá zpravidla nesouvislý dialog autorů na téma: vývoj parašutismu.

Z hlubin akvária

Toho dne vylezl z našeho akvária úplně neznámý, nahý pán.

Tou dobou se shodou okolností procházela má žena Uršula po pokoji, rovněž úplně nahá a říkala si: „To je horko, to horko“, pak dodala – „je opravdu nesnesitelné.“

Když jsem se ptal nahého pána, co robil v akváriu, zašeptal: „Spadla mi tam rybička.“

„Odkud?“

„Z – ze shora.“ Ujišťoval mne, že ještě nikdy neviděl padat rybičku do akvária ze zdola, a ptal se mne, jestli já ano a kde.

„Proč jste ji tam nenechal?“ šokoval jsem ho z čista jasna.

„Nebyla moje – byla půjčená.“

„Kde?“

„V půjčovně rybek . . .“

„Proč?“

„Někdy je mi smutno, jsem sám – víte? Tak si půjčím rybku a povídám si s ní . . .“

„Jak to, vždyť rybky nemluví . . .“

„Právě proto. Nesnáším, když mi do toho někdo žvaní. A zvláště nesnáším zvědavce, kteří se pořád na něco ptají,“ usmál se smutně a ponořil mi hlavu hluboko do akvária. Asi po půl hodině ji vytáhl ještě zmáčenu. Zeptal se sám první: „Viděl jste něco? – Ech, myslel jsem si to. Já taky nikdy nic nevidím. Tak na shledanou,“ řekl.

„Takhle přece nemůžete odejít. Jste nahý jako tuleň,“ volal jsem za ním, „šaty máte v ložnici.“

„Vidíte, úplně jsem na ně zapomněl,“ poznamenal se smutným úsměvem.

„A vy,“ dodal zamýšleně – „ženu máte v koupelně. Spadla vám do vany.“

„Nashledanou – Emile!“ – řekl jsem, ačkoliv jsem tam nikdy nebyl.

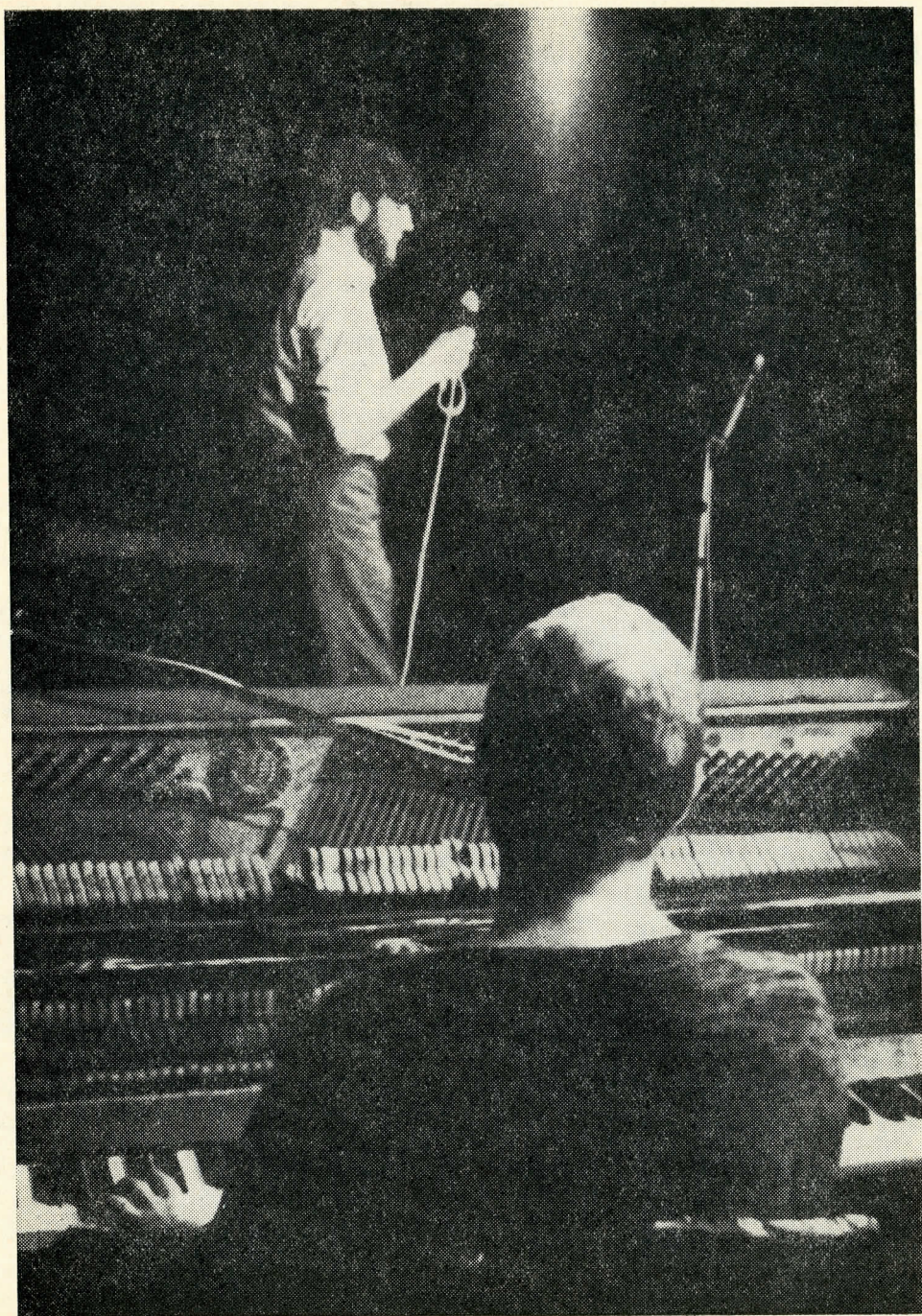
Správný slon

To je ale správný slon. A jak se klimbá.

Vezmi mu chobot. Dej ho mně. Já ještě nemám.

Rozpůlíme slona.

Ták . . . a je to!

Pokrevní sestra

Když mi bylo pět a sestře patnáct,
na stole ležely nůžky.
Chtěl jsem vědět co v ní je.
Vzal jsem je tedy a stříhl ji do ruky.
Krev se vyvalila.
Nebyly to piliny. Mé obavy tedy byly zbytečné.
Nebyla to panna, ale pořádná sestra.
Měla krev. Jako já.
Byla pokrevní.

Proč

Z komína stoupá kouř. Je to tím, že je lehčí.

Hluboký spáček

Spím spím spím
Spím spím spím
Spím spím spím

...

Reumatisme kloubní
Až přijdeš
Tak dloubni

Spím spím spím
Spím spím spím

Freude Freude Freude

Freude
Freude
Freude
Vždycky na Tě
Dojde

Hrome

... řekl dědouš.

A hrom – Bum bác bácbum!

Uhodil do strýce Alexeje.

Museli jsme jej pak celou noc vybíjet.

Přes transformátor.

Já s dědoušem.

Museli jsme opatrně.

Alexej sršel a jiskřil.

Ještě pozdě do tmy napájel celé velkoměsto.

Stal se vítaným mimořádným zdrojem.

Ráno vyčerpán ulehl.

Byl vybit.

Nezbyl ani milivolt.

Město odmítlo však strýci proplatit darovanou energii.

Prý za to nemohl, že udeřilo právě do něj.

Hrome!

Řekl dědouš.

Hurá na Bastilu!

„Můžeš mi něco říci o své dívence? Nějakou důvěrnost myslím.“ –
„Ovšem. Má nehty na prstech. U nohou. U obou nohou.“
„Ach tak, ona má dvě nohy?“
„Neříkal jsem dvě. Říkal jsem – obě.“
„Není to málo?“
„Je to málo. Zvláště v případě konfliktu – ale je to dosud mládě a možná, že jí ještě nějaké narostou. Její babičce narostlo dvojče. Ke čtyřicítce.“
„A co paže?“
„I baže! Dvě paže.““
„Zajímavé! Všechno jaksi – párové. A hlavy – také?“
„S hlavami je na tom zle. Má jen jednu jedinou.“
„To je zvláštní!“
„Snad je to dědičné. Její otec – taky. Nohy tři – ruce tři . . .
. . . a hlavu –“
„Jednu jedinou?“
„Nikoliv – hlavu neměl žádnou, ňoumo.
Hurá na Bastilu!“

Závod o košíček

Medium

4

1. Chodní-ky jsou na - sá - tě pláčem ma-lých hol- či-
2. O ko-ší-ček kr - me - ní nemaj chví-li str- pe-

ček, dvacet-čty-ři pra - sá - tek bě-ží o svůj ko - ší-
ní, u - tí-ka-jí do há - je, kdo je první, vy - hra-

The musical score is written on two staves. The first staff has a treble clef and a key signature of one sharp (F#). It starts with a 'Medium' tempo marking and a '4' time signature. Above the staff, notes are labeled with their pitch names: Hmi, F#, Hmi, F#, Hmi, Emi, H, Emi, H. The melody consists of eighth and quarter notes. The second staff also has a treble clef and the same key signature. It starts with a '4' time signature. Above the staff, notes are labeled with their pitch names: Emi, F#. The melody continues with eighth and quarter notes. Below the staves, there are two lines of lyrics. The first line is for the first melody, and the second line is for the second melody. The lyrics are in Czech and describe a race for a basket.

ček zá - vod o ko-ší-ček, zá - vod o ko-ší-ček, zá - vod
je

o ko-ší-ček, zá - vod o ko-ší-ček, zá - vod o ko-ší-ček

zá - vod o ko-ší-ček, zá - vod o ko-šíček, zá - vod o ko-šíček

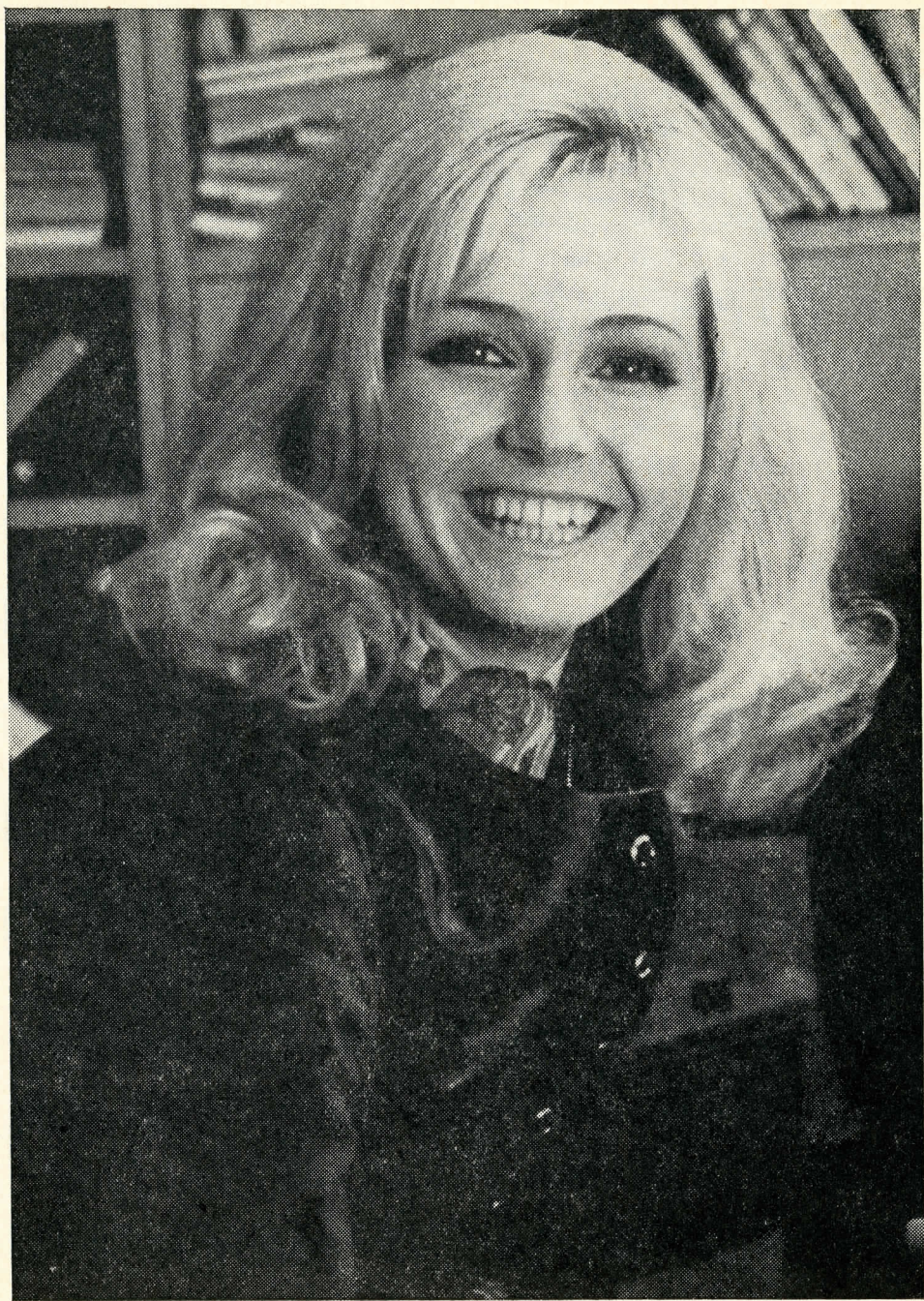
zá - vod o ko-ší-ček. Byl to je-nom podvod, byl to je-
nom podvod a proto pla-ka-la děv-čát-ka. Byl to je-
nom podvod, byl to je-nom podvod u-ry-chle-ný na jat-ka.

Kdy-by to vě - dě - lo dvacetčty-ři pra - sá - tek,
kdy-by to vě - dě - lo, bě-že-lo by na - zpá - tek.

Zá - vod o ko-ší-ček, zá - vod o ko-ší-ček, zá - vod
o ko-ší-ček, zá - vod o ko-ší-ček, zá - vod o ko-ší-ček

zá - vod o ko-ší-ček, zá - vod o ko-ší-ček, zá - vod
o ko-ší-ček.

Chorus:
Zá - vod o ko-ší-ček, zá - vod o ko-ší-ček, zá - vod
o ko-ší-ček, zá - vod o ko-ší-ček, zá - vod o ko-ší-ček

Mr. SEN

ZPIVÁ HELENA VONDRÁČKOVÁ

HUDBA: ZDENĚK MARAT / TEXT: ZDENĚK BOROVEC

© EDITIO SUPRAPHON, PRAHA – BRATISLAVA 1970

FOTO PAVEL JASANSKÝ

Gmi7 C7 F
"Větre, sfoukni svíčku, snít chci jen při měsíč-ku, sfoukni za mne svíčku sám,
Gmi7 C7 F
někdo přijde zvenku, při- jde už za chvilen-ku, je-ho navští-ven-ku znám.
C F C7 F D7 G
Můj Mister Sen, co se nad lůž- kem ahý- bá, můj Mister Sen, co mě
D7 G Hmi7 Gmi7 Gmi7
na víč-ka zlí- bá. Sfoukni svíčku, vánku,
C7 F Gmi7
noc má už na ka-hánku a mně u-spá-vanku hrá, větre vá-ha-jící,
C7 Amaj7 D
když ty si nedáš říci, zhasnu tedy svíci já, která závrat cítím tu
Amaj7 A6 Hmi7 E7 Amaj7
v tmách, já kterou do svých sí- tí už vtáh. Mister Sen, dobrou
A Dmaj7 Amaj7 A Dmaj7
noc, dobrý den, račte dál, Mister Sen. Hm hm, hm
Amaj7 A Dmaj7 A
hm, hm, hm, hm, hm.

ZOO

ZPÍVÁ VÁCLAV NECKÁŘ

HUDBA: BOHUSLAV ONDRÁČEK / TEXT: ZDENĚK RYTÍŘ

© EDITIO SUPRAPHON, PRAHA – BRATISLAVA 1970

Bounce

1. Město pí-še velký ro-mán, tisíc ka-pi-tol, píše písmem ná-kla-dá-ků,
 2. Město pí-še velký ro-mán, a já nejsem v něm, nikde nemám tichý kou-tek
 písmem jízd-ních kol, kliky háky u-lic ne-ťti, v těch jen zabloudíš,
 a pár ho-lých stěn, a tak chodím kolem so-bů, dlouhý čas tu dlím,
 na kraj města nech se vés-ti kde je sil-ná mříž, za ní u-vi-díš:
 ptá-čí maj' vždy hojnost zobu, to jim zá-vi-dím, zkrátka ne-by-dlím,
 řadu klecí v krásném parku, skvělá o-by-dlí, jsou tu šelmy hra-vé velmi,
 ani v tomhle zvláštním parku, jenž je zvláštní stát, pinguin ve svém čer-ném fra-ku
 ja-ko u-li-dí, o-píčky jsou velké dá-my, lev holt je tu král,
 je v něm diplomat,
 hlídač napít ru-mu dá mi a pak půjdem dál,
 co bych za to dal tu žít. Ma-lou klíc-ku
 mít v zo-o, ma-lou klíc-ku mít v zo-o.

VENDULKA

HUDBA I TEXT: M. PALEČEK A M. JANÍK

© EDITIO SUPRAPHON, PRAHA – BRATISLAVA 1970

C *F* *lá - to,*

Myslels vůbec někdy na to, že se naše ze-mě toč - podzim střídá
Ví-tr bu-de foukat z moře, jeden druhý-ho mít rád, - někdo zkusí velký hoře,

Dmi *G7*
a že vlastně divný je to, jak ten život běží dál, včera brečels, dnes ses smál,
další bude fac-ko- vat, někde potok za-bub- lá a jinde zahřmí vo- do- pád a

C *F* *Dmi*
zejtra třeba nebu-deš a vo-da stejně po-te- če. *Solo fouk, harmonia*
skály budou pevně stát a leckdo ně-če- ho se bát.

G7 *C7*
F *Dmi* *G*
Den se bude střídát snocí, všechno půjde jak- si dál a
Ne- konečně vzdále- ná ti bude prostá vě- ta a

věř, že klidně bez te-be, a u-směv bu-de stíhat pláč, nic ne-vy- ros-te do ne-be a
blízko budeš ke lži mít, je-den se chce na-ro- dit a druhý rad-ši vze-mi hnit, sám

1. C
vlasý jed-na rozpus-ťí si a druhá svá-že do uz- lu.
poznáš, co je ske-ta

2. C
a co je hodně bezpeč-ný, nech plavat, je to zbytečný.

F
A nejen zrána zdrhne sen, zkus poznat co je ví- ra, ať nezů- sta- ne tvým do- mo- vem jen

Dmi *G*
skliču- jí- čí dí- ra, a nikdy ne-dej ci- zí vplen, vždyť zejtra třeba nebudeš a

C
vo- da stejně po-te- če.

PODÁVÁM RUKU SKŘIVANŮM

HUDBA: MIROSLAV HANÁK / TEXT: PAVEL CMÍRAL

© EDITIO SUPRAPHON, PRAHA – BRATISLAVA 1970

Volně

Emi *H7*

Podávám ru-ku svou skřivanům, obcháším lán, z pohá-dek ztracených
Podávám ru-ku svou motýlům, obcháším úl, medovým ko-láč-kům

Emi *G*

pa-roží je-le-nů znám. Vzpomínkám volnost všech pádících pa-ro-ží
ve stínu prostírám stůl. Vzpomínky stojí, jsou za plotem, jen pojďte

D *H7* *Emi* *C* *H* *H7* *Emi*

dám, za-se-ju rým, podzimní dým, písním chci přát.
dál, nejsem ti rým, podzimní dým, už a-bys hřál.

E *H*

Do brázdý po-klá-dám zrnko, co do-ká-že kvést

E

je-di- ný ži-vý květ skři-vanům hla-vy chce plést.

E7 *A*

Je-di- ný ži-vý květ lidem chce znamení dát, že bu-de

E *H7* *E*

chléb i len a kvě-ty v šát-ku žen a slunce hřát,

A *E* *H7*

že bu-de chléb i len - a kvě-ty v šát - ku žen

1. E *2. E*

a slunce hřát. hřát.

© EDITIO SUPRAPHON, PRAHA – BRATISLAVA 1970

39

JOSEF KOENIGSMARK

IGNÁT HERRMANN

OTEC KONDELÍK A ŽENICH VEJVARA

HUDBA: HÁLA, MALÁSEK, BAŽANT

UVÁDÍ PLZEŇSKÉ DIVADLO

FOTO V. CALTOVÁ

AŽ UDEŘÍ MÁ HODINA

HUDBA: ALFONS JINDRA / TEXT: JINDŘICH BALÍK

© EDITIO SUPRAPHON, PRAHA – BRATISLAVA 1970

Emi

1. Až mo-je dny se na-pl-ní, až po-vo-lá mě Pán, - tak
 2. kotva v bar-vě zr-za-ví, až ke dnu pad-ne loď, - Pán,
 3. bu-de slavná hos-ti-na a jídla pl-nej stůl, - až

Emi *H7 Cdim H7* *E*

bu-du ja-ko na tr-ní, já vzít bych si chtěl džbán. Mám do-ma ví-no
 co ni-ko- ho ne-zdraví, ten Pán mi řek-ne: "Pojď!" - Já dám si poslat
 u-de-ří má ho-di-na a-ne-bo as-poň půl, - tam v-ne-bi bu-dou

Ami *Emi* *F*

sta-le- tý, snad mů-žu si ho vzít, vždyť na tý ces-tě da-le- ký já
 pro bryč- ku, že do ne-be chci svězt, že lží-ci mám i vid-lič- ku, pít
 an-dě - lé, co maj'ži-vot jak sen, tam bu-de po- řád ne- dě- le a

H7 *Emi Hmi7* *Emi* *D* *Hmi7* *1. Emi* *G*

ží- zeň bu-du mít. Ó - ó, ó - ó, ó - ó
 bu-du jen a jíst.
 žádnej všed-ní den.

Ami *H7* *2. Emi* *C7* *Fmi* *C5#*

2. Až ó - Až o- či mý se za-ka-lí a
 3. Pak *A♭* *C5#* *Fmi*

svět pro-pad-ne tmán - svejch švestek pár si za-ba-lím a
B♭mi *C7* *F*

na cestu se dám. - Džbán ví-na pl-nej po zát-ku si
B♭mi *Fmi* *C♭* *C7*

do ne-be chci vzít a san-dě-la-ma v pozlát-ku tam kar-ty hrát a
Fmi *E♭* *Fmi* *E♭* *Cmi* *Fmi* *E♭* *Fmi* *E♭* *Cmi7* *Fmi* *E♭* *Fmi*

pít. Ó - ó Ó - ó Ó - ó - Ó - ó Ó - ó Ó - ó

S LÉTEM ZPÍVÁM

HUDBA: HARRY MACOUREK A MILAN DVOŘÁK

TEXT: JAROSLAV RŮŽIČKA

© PANTON, PRAHA 1970

Moderato *mf* *Fmaj7* *Fmaj7*

Slé-tem zpí - vám sluneč-ní bá - ji: je z to- nů
skrý- vám, kdo vyhle - dá ji za no- ci

Emi7 *1. Fmaj7* *Dmi7* *Emi* *F6* *D9* *G7*

jasně zá - řivých, vroucně pá- livých, klás-ce vy-bí - zí. Tou-hu

2. Fmaj7 *Emi7* *E^b9* *Dmi7* *G7* *Dmi9* *Emi7* *F* *C*

náhle pro-hlédne, to vím. Svým žárem noc mu prosví-tím a jeho

Dmi9 *Emi7* *F* *C* *Dmi9* *Emi7* *F* *Dmi7* *Emi7* *F* *C*

lásku rozní- tím a tak ho se svou bá- jí na rtech polí- bím.

F6 *Fmaj7* *F6* *Fmaj7* *F*

Snad zítra lás-ky se dočkám, lásky dočkám, co mi dá ví-těz-ný

C *F6* *Fmaj7* *F6* *Fmaj7*

klid. Na zítřek na-pja-tě počkám ano, počkám, přijde ten,

F *C* *Gmaj7*

s kým chci žít. Slé-tem zpí - vám slu-neční bá-

Fmaj7 *Emi7* *Fmaj7*

ji: je z to-nů jas- ně zá - ři-vých, vroucně pá- livých a

Emi *E^b7* *Dmi7* *Dmi7* *Emi7* *F* *C* *Dmi* *Emi7* *F*

zní mou skrytou tou-hou nevšední o lásce věč-ně svateb- ní,

C *Dmi7* *Emi7* *F* *Dmi7* *Emi7* *F* *C* *Fmaj7* *C*

o snu, co tělem svým mne na-vždy u- věz- ní.

TAK DLOUHO

HUDBA: N. KALOGJERA / TEXT: MILOŇ ČEPELKA

© 1969 BY MUSIC EDITIONS INTERFEST, SPLIT, JUGOSLAVIA

PRO ČSSR EDITIO SUPRAPHON, PRAHA – BRATISLAVA 1970

1. Odešel před léty, prý se lásky mé bál, svět je jak zakletý, žal však pod maskou
2. Stojím tuna břehu, vítr mi šátek vzal, do starých příběhů zpát-ky ráda se
skrývám, jen zpívám, dobrou hvězdu svou vzývám, jen zpívám štítům po-břežních
dívám a zpívám, dobrou hvězdu svou vzývám a zpívám štítům po-břežních
skal. Tak dlouho, dlouho, dlouho, vedlas mě touho, ty touho dívčích snů o splněném
skal.
přá-ní, tak dlouho, dlouho, dlouho, děku-ji, tou- ho, to přá- ní, to ví- ra má
chrání, až připlují zdály bár-ky a na té první ten můj. můj. Tak
dlouho, dlouho, dlouho vedlas mě, tou- ho, ty touho dívčích snů o spl-ně-ném
přá- ní. Tak dlou- ho, dlouho, dlouho, dě-ku-ji, tou - ho, to
přá-ní, to víra má chrá-ní, až připlují zdálky bárky a na té první ten
můj. To přá- ní, - to ví-ra má, chrá- ní až připlují
zdál-ky bár - ky a na té první ten můj.

EVA PILAROVÁ

FOTO PAVEL JASANSKÝ

KOMINICE

ZPÍVÁ MILAN KLIPEC

HUDBA: MILAN KLIPEC / TEXT: JAROSLAV ŠPRONGL

© FANTON, PRAHA 1970

Medium tempo di fox trot

G D7 G C G

Spěchám zrána po u-li-ci, přede mnou dva ko-mi-ní-ci, ko-mi-ní-ci
 ko-mi-ník se po-o-to-čí: já ne-sta-čím va-lit o-či... Jak se točí

D7 C D7 G C D G D7

na u-li-ci, na u-li-ci napěl spí-ci, Přesně podle své-ho zvy-ku,
 mo-je o-či, povyskočí spod o-bo-čí, nevím, co mám ho-nem ří-ci,

G C G D7 C D7

abych měl pro dnešek kliku, bych měl kliku podle zvyku, povídám jim: kominí-
 když před sebou na u-li-ci, na u-li-ci na-pěl spí-ci, spatřím sličnou kominí-

G C D G Eai

ku, dovol mi, bych sáh' si na tě, natvůj mouro-va-tý ga-tě.
 ci. Křivka jejich nad je skřelá, d, kéž by mě tak chtěla. La la la

A7 D7 1. G E7 A7 E7

la la la la. la. 3. Tak tam stojím nepohnutě.

A7 D7 A7 E7 D7 E7

v duchu střádám na peru-tě, na pe-ru-tě, co si chutě půjdu koupit do la-lu-
 tě. Snimi se na střeche vynesu, ko-mi-ní-ci anesu kle-su,

A7 E7 D E7 A

někam kle-su ji u-ne-su, nebo k modravému ple-su. Proti-ji ani

D E A F#m H7

krásné chví-le, proto se kní mám tak či-le. La la la la

E7 A F7 Bb F7 Bb

la la la la. 4. Už si k budou-ci-mu štěstí mo-je ru-ce
 cestu klestí, ru-ce klestí cestu k štěstí, když v tom chytím ránu pěstí.

E7 Bb F7 E7 F7 Bb F#7

cestu klestí, ru-ce klestí cestu k štěstí, když v tom chytím ránu pěstí.

H F#7 H E H

Takže nyní mo-hu ří-ci: není vhodný na u-li-ci, na u-li-ci

F#7 E F#7 H E F#7

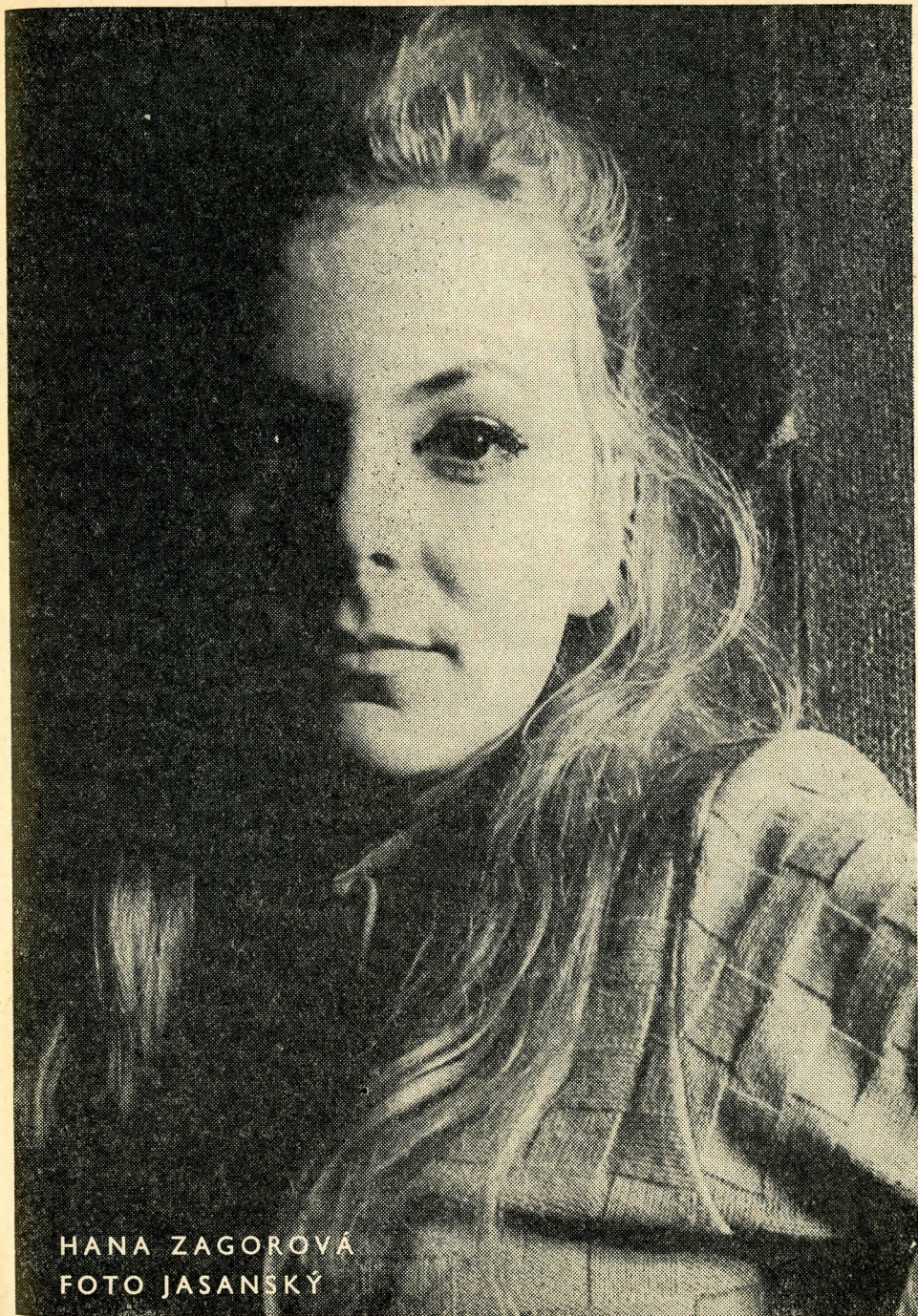
napěl spí-ci, bráti mýry ko-mi-ní-ci. Přine-se to místo štěstí monokl od

H G#m C#7 F#7 H H7

rány pěstí, la la la la la la la la la la, přinese to

E F#7 H G#m C#7 F#7 G#

místo štěstí mono-kl od rány pěstí. La la la la la la la la.

HANA ZAGOROVÁ
FOTO JASANSKÝ

Z PANTONU...

SP desky:

ATLANTIDA, TAJNÉ PŘÁNÍ

Hrají a zpívají The Speakers

STOUPÁ DÝM, PÍSNIČKA Z DĚTSKÝCH LET

Zpívá Tibor Lenský, hraje VSOČR

ZAVOLEJ MĚ ZASE ZPÁTKY, ŽÍZNIVÁ LÁSKA

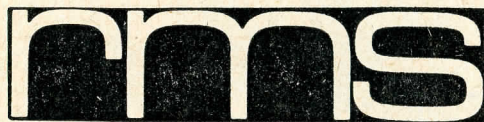
Zpívá Štěpán Mátl, hraje VSOČR, řídí M. Machek

VŠEDNÍ PŘÍBĚH, BÁJEČNÝ LHÁŘ

Zpívá Ladislava Kozderková, hraje VSOČR a Orchestr studio Brno

NA TITULU HELENA VONDRÁČKOVÁ

FOTO PAVEL JASANSKÝ

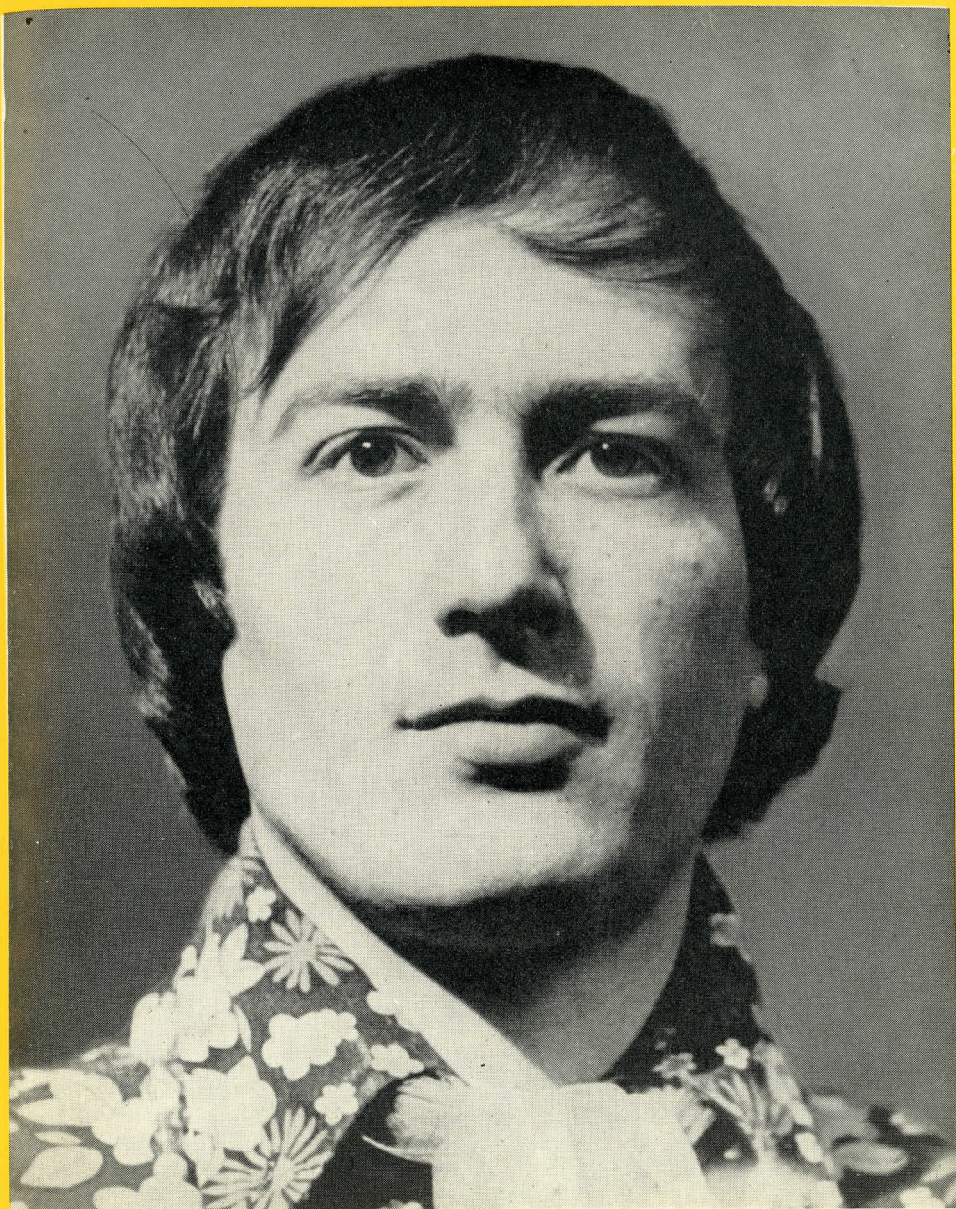
repertoár malé scény

Vydává Orbis, n. p. Redakce: Jiří Beneš (ved. redaktor), Pavel Bošek. Grafická úprava: Pavel Jasanský. Technická redakce: Jana Zubíková. Adresa redakce: Praha 2, Vinohradská 2, telefon 22 10 57. Tiskne Státní tiskárna, n. p., závod 2, Praha 2, Slezská 13. Rozšiřuje PNS, objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Vychází měsíčně; cena výtisku Kčs 3,—. Toto číslo bylo odevzdáno tiskárně v říjnu 1970.

NEOBJEDNANÉ RUKOPISY NEVRACÍME.

© Orbis 1970

Právo k provozování uveřejněných textů zadává Československé divadelní a literární jednatelství, Praha 2, Vyšehradská 28; autorská práva autorů hudebních skladeb chrání Ochranný svaz autorský, Praha 6, Čs. armády 20.

PETR JANDA, SKLADATEL HRAJÍCÍ NA KYTARU, LEADER SKUPINY OLYMPIC.
Z JEHO SKLADEB PŘIPOMÍNÁME: ŽELVA, PTÁK ROSOMÁK, DYNAMIT,
KUFR.

rms

Polská skupina
Skaldowie
Foto M. Wágner